

— Слугы! тичайте! Елате! Горъ! горъ!....

Яднѣтъ Филиво ся завтече кѣмъ онѣзи странѣ отъ дѣто излѣзвахъ выковетѣ на домовладыкѣтъ и ся намѣри срѣщу него, когато отъ другѣ странѣ нахѣлтахъ въ стажтѣ слугытѣ и слугынытѣ.

Младата Ерминія лежеше долу блѣдна и мрътва. Крѣвьта ѣ течеше та обливаше подѣтъ и дрехытѣ ѣ, като образуваше вады.

Щомъ г. Хрисодактыль видѣ Филиво и слугытѣ подирѣ му, извика.

Дръжете го тогози злодѣйника. Той е! Той е причината. Уловѣте го, Иване! тичай на полиціѣтъ! тичай, сынко.

Двамина слугы уловихъ смаянытѣ Яднѣтъ Филиво, който (нека забѣлѣжимъ) останѣ тѣи смаянъ щото нито ся мрѣднѣ нито дигнѣ рѣкѣ да ся противи, нито пѣкъ нѣщо подума. Толкозь бѣше го окаменилъ видѣтъ на мрѣвѣтъ Ерминіѣ и на крѣвѣтъ.

Слугытѣ плачуци искахъ да приближатъ при мрѣвѣтъ си господжѣ. А на Ерминія сестра ѣ еще спеше.

А между това полиціѣта пристягна. Единъ высшій чиновникъ отъ полиціѣтъ влѣзе въ стаѣтъ. Яднѣтъ Филиво го уловихъ запѣтѣтата. Полицейскытѣ докторъ пристѣпа при мрѣвѣтъ, видѣ еще врѣзъ тѣлото ѣ крѣвокаплющытѣ мечъ, на дръжкѣтъ на който бѣхъ изглибены началнытѣ буквы. Я. Ф.

Но да оставимъ полиціѣтъ да си прави припытваніѣта и издирваніѣта а нѣй да идемъ пакъ на селото Бююкъ-дере и нека си припомнимъ страшиѣтъ ношѣ въ коѣто Трипани като удуши Діаманѣ излѣзе.

Край на третѣтъ часть.

